

Publicerad 2011-10-30 23:11 av frosthjärta

déjà vu och redan hört

Och vi hamnade på samma plats igen
några centimetrar kall oktoberluft mellan oss

Tårar likt en volang längs ögonfransraden
blinkar

Jag vill inte att han ska se mig svag
för honom

"Jag är rädd att du ska börja gilla mig för mycket"

och hjärtat spricker i tusen bitar när han säger så

"Jag passar inte för sådant. Jag dör om jag skulle orsaka dig mer smärta"

(Men jag kan ju inte leva utan dig)

Och lördagsnatten glider mellan mina fingrar

avståndet förblir detsamma som förut

Tappar tålamod,

förstånd,

orkar inte vänta

Pressar mina läppar mot hans

och vi skakar,

vibrerar

Äntligen

Att älska honom är enkelt

även fast han är så svår

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren frosthjärta med Poeter.se id #34136 innehar upphovsrätten